

God als Plaatser

Door: Hein de Haan

**De Bijbelverzen in dit artikel kunnen afkomstig zijn uit verschillende Nederlandse vertalingen.
Maar vaak geef ik de voorkeur aan de letterlijke vertaling van het Hebreeuws of Grieks.
Liever gebruik ik de naam van God, Yahweh, dan de weergave met HERE.
Daarnaast hou ik ervan om *Gij* te vervangen door *U*, en *gij* door *jij* of *jullie*.
Ik wens je veel leesgenoegen – Hein.**

Deze studie lijkt een beetje op een taalles in het Grieks. Gedurende de studie lepel ik namelijk verschillende aspecten van God als Plaatser op. Maar eerst de Bijbelgedeelten waar het om gaat.

Galaten 1:6-8 *Het verbaast mij, dat jullie je zo snel van Hem, die jullie door [letterlijk: rustend in] de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die jullie in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, aan jullie een evangelie verkondigen, afwijkend van datgene wat wij jullie verkondigd hebben, die is vervloekt!*

Galaten 2:21 *Ik doe de genade van God niet te niet; want als de rechtvaardigheid door de wet is, dan is dan Christus tevergeefs gestorven.*

Deze studie heeft uitsluitend dit ene thema: God is de grote Plaatser. Wanneer je daar eenmaal zicht op hebt, dan valt het hele plaatje van Gods plan met jouw leven, Gods plan met het verbondsvolk Israël, Gods plan met de Gemeente, het Lichaam van Christus, ja zelfs Gods plan met de ongelovigen en dus Gods plan met de hele wereld... dat hele plan van God valt dan als een perfect sluitend geheel in elkaar. Gods genade is aan het werk en vanaf het allereerste begin der tijden tot aan de voleinding der tijden is Hij Degene die alles in genade op Zijn plek zet.

Wat ik in de loop van de tijd dat ik de boodschap van genade verkondig ontdekt heb, is dat heel veel gelovigen telkens opnieuw denken dat ik spreek over een emotionele bevinding. Iets waar ze de vinger niet achter kunnen krijgen omdat het niet rationeel zou zijn. Dat houdt in dat men het ziet als iets wat geen feit is, maar waar we tegen alle logica in toch maar vanuit zouden gaan omdat het zo prettig voelt.

De onzinnige gedachte dat genade een soort emotionele bevinding is, is een regelrechte leugenachtige voorstelling van Gods genade! Gods genade is gebaseerd op harde Bijbelse feiten:

1. Het feit dat Christus zich totaal één heeft gemaakt met jou en mij in Zijn sterven, in Zijn graf, in Zijn opstanding en in Zijn verheerlijking aan Gods rechterhand in de hemelse ...
2. Het feit dat jij met Christus gekruisigd bent. Dat jij dus dood bent voor de zonde.
3. Het feit dat jij voor de wet gestorven bent. Geen enkele regel of eis past meer op jou.
4. Het feit dat Christus jouw identiteit is. Hij is jouw leven.
5. Het feit dat jij nu een rustplek hebt in het geloof of de trouw van de Zoon van God.

Dit zijn slechts vijf Bijbelse feiten. Zelf aan de slag gaan en zelf voor God heilig proberen te leven, betekent dat je van die Bijbelse feiten afstapt en dat je je dus in een onzeker wespennest begeeft. Zo'n leven is gebaseerd op: 'Hoe voelt het goed? Wat kan ik intuïtief voor de Heer betekenen?' De leugen dat leven uit genade een emotionele bevinding zou zijn die alle logica tart is dus zelfs volkomen het tegenovergestelde van de werkelijkheid. Zelf proberen voor God iets te betekenen is emotionele bullshit. Met regels en eisen stort je jezelf letterlijk in de meest duffe ellende, namelijk in godsdienst.

God is de grote Plaatser en Hij plaatst ons in die rustplek van Zijn genade. Daarvoor ga ik naar het eerste hoofdstuk van de Galatenbrief.

Galaten 1:6 *Het verbaast mij, dat jullie je zo snel van Hem, die jullie door [letterlijk: rustend in] de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen*

De NBG-vertaling stelt het hier voor alsof we door de genade van Christus geroepen zijn. Letterlijk staat er dat we in die rustplek van de genade van Christus geroepen zijn. Heerlijk toch! God heeft ons geplaatst in die rustplek van de genade van Christus! Wow! Maar zelfs Paulus was hogelijk verbaasd over het feit hoe snel deze gelovigen zich uit die rustplek lieten weggagen.

Het is nog even niet de juiste tijd om op het Griekse woordje in te gaan, dat hier vertaald is met *laat afbrengen*. Dat komt wel aan de beurt als ik enkele verschillende woorden over het *plaatsen* op de rit gezet heb. Voorop staat dat God de grote Plaatser is en Hij plaatst ons in die rustplek van de genade van Christus.

God als God (Plaatser) verheerlijken

Ik ben in het vorige hoofdstuk begonnen met de heerlijke stelling dat God ons in de rustplek van Zijn genade geplaatst heeft. Willen we een beetje zicht krijgen op God zelf als de grote Plaatser, dan moeten we bij het begin beginnen.

Romeinen 1:21 *Hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt*

Meestal wordt aan het vreemde dat Paulus hier opschrijft achteloos voorbij gegaan. We delen de hoofdstukken van de Romeinenbrief in en dan zeggen we: hier gaat het over de volkeren in het algemeen. De volkeren buiten Israël dus. Daarmee denken we alles gezegd te hebben.

Het plaatje is echter dat je hier te maken hebt met mensen die God kenden. Het woord voor het meest intieme kennen wordt hier door Paulus gebruikt. Die volkeren buiten Israël stonden dus nog niet eens zover van God af als we nogal eens geneigd zijn te denken. Voor ons kennen van God gebruikt Paulus ook regelmatig ditzelfde woord. Ze stonden dus niet zo ver van ons af. Wat is nu het grote probleem bij deze mensen? Waren ze niet blij met het kennen van God? Dat staat er niet! Wilden ze God ineens niet meer kennen? Dat staat er niet! Laat ik het nog wat sterker zeggen. Er staat zelfs niet dat ze God niet verheerlijkt of gedankt hebben. Wellicht hebben ze dat ook nog gedaan.

Ik kan me levendig voorstellen dat je nu op het puntje van je stoel zit te wippen om er tegenin te brengen: 'Ja, maar er staat toch juist dat ze Hem niet als God verheerlijkt of gedankt hebben!' Inderdaad. Dat staat er. Er staat dus niet dat ze God niet verheerlijkt of gedankt hebben. Ze hebben Hem niet ALS God verheerlijkt of gedankt. Daar begon de ellende voor de volkeren buiten Israël. Uiteindelijk is inderdaad die hele maatschappij ontworcht, zoals het in het eerste hoofdstuk door Paulus getekend wordt. Maar het begon niet bij die ontworcht. Het begon zelfs niet bij afgodendienst. Het begon zelfs niet bij het feit dat ze God niet verheerlijkt of gedankt hadden.

De ellende begon bij het feit dat ze, toen ze God kenden, God niet ALS God verheerlijkt of gedankt hadden. Er is dus iets in het God zijn, dat erkenning vraagt bij het verheerlijken en danken. We hebben tegenwoordig een hele christenheid die er prat op gaat God te verheerlijken en te danken. Het gros heeft er echter nog nooit over nagedacht om Hem als God te verheerlijken of te danken.

Nu begin ik dus met mijn Griekse taallesje. Als ik dat eenmaal heb neergezet en de betekenis van dat Grieks is helder, dan kunnen we ook weer terugkeren naar Galaten 1:6, waar we zagen dat die gelovigen zich zo snel lieten afbrengen van die rustplek waar God ons geplaatst heeft, de genade van Christus. Waar wij in onze vertaling de gebruikelijke titel *God* hebben staan, dan is dat een vertaling van het Griekse woord THEOS. Dit woord is een afleiding van een Grieks werkwoord: THESE. Dit is de korte weergave van het werkwoord. De lange weergave van ditzelfde Griekse werkwoord is TITHESE. Dit Griekse werkwoord betekent letterlijk: *plaatsen* of *stellen*.

Even een overzicht van deze woorden:

THEOS = *God* als Plaatser

THESE of TITHESE = *Plaatsen of Stellen*.

We kennen ook in het Nederlands verschillende afleidingen van dit Griekse woord, zoals: *synthese*, *antithese* en bijvoorbeeld *theater*.

God is dus de grote Plaatser! Hij is Degene die alles en iedereen zijn eigen plaats geeft. Als je eenvoudig alleen van de Bijbelse feiten uitgaat is er eigenlijk maar Eén werkelijke Plaatser. Dat is God. Hier hebben we echter gelijk alweer dezelfde wrijving, die we aan het begin al tegenkwamen bij het nadenken over genade van God. Veel mensen denken bij Gods genade dat het uiteindelijk toch op hun eigen verantwoordelijkheid aankomt. Dat is logisch, dat is rationeel, dat is nuchter volgens hen. Genade is maar wazig en emotioneel. De Bijbel tekent genade echter als de nuchtere, rationele weg van God.

Zo denken veel mensen ook dat zijzelf uitmaken waar zij zichzelf plaatsen. Hun functioneren in de gemeente zien ze in relatie tot hun eigen inzet en inspanning. Een bepaalde plaats zien ze als het resultaat van hun handelen. De Bijbel zegt: God is de Plaatser. We kunnen het rustig aan Hem overlaten.

Nu zien we gelijk het dilemma bij de afgang van die volkeren.

Romeinen 1:21 *Hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt*

Ze hebben God wel verheerlijkt. Ze hebben Hem wel gedankt. Ze hebben Hem echter niet als de Plaatser verheerlijkt of gedankt. Die erkenning kreeg God in hun handelen niet.

God als Plaatser verheerlijken, betekent heel letterlijk dat ze Hem als Plaatser in het licht stellen. Het Griekse werkwoord dat Paulus hier voor *verheerlijken* gebruikt, betekent letterlijk: *in het volle licht zetten*. In deze studie is het mijn bedoeling om God alvast als de grote Plaatser in het volle licht te stellen. Wanneer we dat omarmen en zo die rustplek in die genade van Christus ook koesteren, dan zetten we ook in de praktijk God als de Plaatser in het volle licht.

Eigen plaatsing ondergraaft (vergeefs) Gods plaats

Ik pak weer de uitspraak van Paulus aan de Romeinen op, die ik in de voorgaande hoofdstukken al uitgebreid heb doorgelicht.

Romeinen 1:21 *Hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt*

Wanneer zetten we God in onze prediking nu niet als de grote Plaatser voluit in het licht? Dat is wanneer we in onze verkondiging ervan uitgaan dat de plannen van God Hem bij de vingers zijn afgebroken.

Hoor je nooit die boodschap dat het met de mensheid is misgelopen en dat God nu nog uit alle macht probeert te redden wat er te redden valt. Dat maakt God in zo'n soort verkondiging tot iemand die Zijn doel mist. Wat is *Je doel missen*? Dat is de letterlijke betekenis van *zondigen*! God wordt daardoor dus in zo'n verkondiging iemand die zondigt.

God als zondaar. Hier zie je de ellende van *God niet als Plaatser verheerlijken of danken*. Nu ga ik terug naar dat eerste hoofdstuk van Galaten. Ik pak nu gelijk een heel stuk.

Galaten 1:6-8 Het verbaast mij, dat jullie je zo snel van Hem, die jullie door [rustend in] de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die jullie in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, jullie een blijde boodschap verkondigen, afwijkend van wat wij jullie verkondigd hebben, die is vervloekt!

We zijn dus door God Zelf geroepen in die rustplek van de genade van Christus. In dat heerlijke rustplekje heeft de grote Plaatser ons neergezet. Om dat goed te begrijpen ben je al een beetje vertrouwd geraakt met enkele Griekse

woorden, zoals: THEOS, THESE en de verlengde vorm THITHESE. Nu komt daar nog een nieuwe vervoeging van ditzelfde werkwoord bij. Dat is TITHEMI. Jij bent geroepen om te rusten in die genade van Christus. Heerlijk relaxed! De Heer werkt in en door jou en jij mag genieten van Zijn overvloeiende genade! Daar ben jij geplaatst (TITHEMI) door God (THEOS).

Hier wordt in vers 6 door Paulus opgeschreven dat deze gelovigen in Galaten zich laten afbrengen (METATITHEMI). Zij lieten zich overplaatsen, ergens anders naartoe. Ze stapten als het ware uit die rustplek waarin ze vertoefden, de genade van Christus. Ze hoorden dat er toch ook nog verantwoordelijkheden aan het leven met de Heer verbonden waren. Ze hoorden dat er toch wel bepaalde gedragsregels zijn waar wij, als gelovigen, ons aan dienen te houden. Ze gaven daar gehoor aan omdat de bringers van die boodschap toch wel zeer oprechte gelovigen leken. Zo werden ze overgeplaatst (METATITHEMI) uit die rustplek van genade waar God (THEOS) hen geplaatst (TITHEMI) had.

Deze gelovigen bleven gewoon God verheerlijken en danken. Uiterlijk leek alles nog prima in orde. Ze hebben Hem echter niet ALS God, als de grote Plaatser, verheerlijkt en gedankt. Dat komt tot uitdrukking in dat Griekse werkwoord, dat een afleiding is van God als Plaatser (TITHEMI). Ze lieten zich afbrengen van die rustplek. Dat af laten brengen is in het Grieks: METATITHEMI. Je kunt je voorstellen dat wanneer je uit je rustplek van de genade van Christus geplukt wordt om ergens anders geplaatst te worden, dat dit duffe ellende veroorzaakt. De genade werkt alles wat tot godsvrucht strekt. Nu moet je het ineens weer zelf gaan proberen voor God. Je bracht het er al niet zo best vanaf zonder God, nu zijn de eisen nog eens vele malen zo hoog! Om wanhopig van te worden. Dat geeft Paulus aan met zijn uitspraak: *'Die is vervloekt!'*

Vervloeking = Verbanning. Paulus was beslist geen griebus grabbus tovenaer, die hier een onheilspellende bezwering uitsprak. Ook was het niet een typische uitoefening van een bepaalde gave binnen het Nieuwe Verbond. In onze Nederlandse NBG-vertaling wordt de betekenis al een stuk duidelijker als we ditzelfde werkwoord (ANATHEMA) door Paulus horen gebruiken voor zijn eigen praktisch leven.

Romeinen 9:3 *Zelf zou ik wel wensen van Christus verbannen te zijn ten behoeve van mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees*

Paulus' liefde voor zijn volk Israël was zo groot dat hij wel van Christus verbannen wenste te zijn, als dat voor hen gunstig zou zijn. Het Griekse werkwoord ANATHEMA dat hier met *verbannen* vertaald is, is in Galaten 1:8,9 vertaald met *vervloekt*. Dit *verbannen zijn* van Christus betekent dus een plek helemaal buiten Christus. Dat is dan ook precies de betekenis van het Griekse woord dat Paulus ook in Galaten gebruikt. Het praktisch gevolg van een wettische prediking is dus deze duffe ellende van verbanning. Maar let wel, boven dit alles staat God (THEOS, oftewel De Plaatser). Niets loopt Hem uit de handen.

Gods genade (onze plek van God) teniet doen

Galaten 1:6-8 *Het verbaast mij, dat jullie je zo snel van Hem, die jullie door [rustend in] de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie, en dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die jullie in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien. Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, aan jullie een blijde boodschap verkondigen, die afwijkt van wat wij jullie verkondigd hebben, die is vervloekt!*

Vervloekt of *verbannen* is het Griekse werkwoord ANATHEMA. Dit is een ingekorte versie van het werkwoord ANATITHEMI. Dit betekent dan ook letterlijk *plaatsen op een geïsoleerde plek*. God (THEOS) plaatst (TITHEMI) ons in die plek van rust: de genade van Christus. Schijnbaar keurige gelovigen wijzen je op je plicht en verantwoording en geven daarbij eigenlijk aan dat genade onvoldoende is voor een praktisch geloofsleven. Zij plaatsen je over (METATITHEMI) naar een plek van plicht. Het resultaat is dat je verbannen wordt (ANATITHEMI) naar die geïsoleerde plek van duffe ellende.

Nu toch nog eventjes tussendoor deze vraag: 'Wie is de grote Plaatser?', oftewel 'Wie is God?' Wellicht vind je dit een gekke vraag omdat we gewoon uit de Schrift weten dat er maar één God is, namelijk God de Vader. Wij kunnen als mens plaatsen wat we willen, wij kunnen overplaatsen wat we willen, wij kunnen isoleren wat we willen, dat maakt ons nog niet God, oftewel de grote Plaatser. Wat we wel kunnen doen is het genot voor onszelf wegnemen door die plek niet in te nemen, waarin we door genade geplaatst zijn. Dat genot is helemaal weg bij die verkondigers die een evangelie verkondigen dat afwijkt van wat ons verkondigd is door Paulus. Zij plaatsen zichzelf op een geïsoleerde plek. Staan ze wat God betreft daar? Nee, God heeft hen definitief geplaatst in die rustplek van genade. Hetzelfde geldt voor hen, die in verwarring gebracht zijn. Die rustplek van genade is het resultaat van Gods werk. Het is als het bezitten van gigantische rijkdommen en toch nog leven als een armoedzaaier. Ons eigen werk kan ons dan wel isoleren van die gigantische rijkdommen in Christus wat onze ervaring of genot betreft, maar de concrete werkelijkheid is en blijft dat God de enige God, de enige echte Plaatser, is. We zijn en blijven geplaatst in die rustplek van Gods overstromende genade!

Nu nog eens een overzicht van de Griekse woorden tot nu toe:

THEOS = *God*

THESE of TITHESE = *plaatsen of stellen*

THEMI of TITHEMI = een vervoeging van *plaatsen of stellen*

METATITHEMI = *op een andere plek laten zetten*

ANATHEMA of ANATITHEMI = *op een plaats isoleren*

Nu ben ik echter nog een uitspraak van Paulus tegengekomen toen Hij sprak over ons leven in het vlees. Nadat hij in Galaten 2:20 gesteld heeft dat hij nu leeft, rustend in het geloof van Christus Jezus, schrijft hij daar direct iets achteraan.

Galaten 2:21 *Ik doe de genade van God niet te niet*

Het werkwoord *teniet doen* is in het Grieks, zoals Paulus dat hier gebruikt, wellicht de meest krachtige uitdrukking voor dit God niet als God, oftewel als Plaatser, verheerlijken en danken. Hier gebruikt Paulus het Griekse werkwoord ATETHEOS. Hier zien we op de meest duidelijke manier het grondwoord voor God als Plaatser THEOS naar voren komen, maar dan in de ontkennende, negatieve vorm.

Het hele aangevulde overzicht is dus:

THEOS = *God als Plaatser*

THESE of TITHESE = *plaatsen of stellen*

THEMI of TITHEMI = een vervoeging van *plaatsen of stellen*

METATITHEMI = *op een andere plek laten zetten*

ANATHEMA of ANATITHEMI = *op een plaats isoleren*

ATETHEOS = *niet plaatser*

Paulus laat Gods genade ten volle werken. Hij verheerlijkt God als God en stelt Hem als de grote Plaatser in het licht. Hoe uit het zich als je God niet als zodanig erkent?

Galaten 2:21 *Ik doe de genade van God niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.*

Nogmaals, door het van je eigen inspanningen te verwachten om heilig of rechtvaardig te zijn, stap je in je eigen mogelijkheden. Je blijft niet in dat rustplekje waar God je geplaatst heeft: de genade van Christus. Je stelt God daarmee niet als de grote Plaatser in het licht. Blijf maar gewoon staan op de plek van rust waar God ons geplaatst heeft.

Romeinen 5:2 *Deze genade, waarin wij staan*

Romeinen 11:20 *Jullie staan door het geloof*

Romeinen 14:4 *Hij zal staande blijven, want de Heer is machtig om hem vast te doen staan*

1Korinthiërs 15:1 *Het evangelie, waarin jullie ook staan*

2Korinthiërs 1:24 *Door het geloof staan jullie vast*

Efeziërs 6:11 *De wapenrusting van God, om te kunnen staan tegen de verleidingen van de duivel*

Geniet van die plek van rust in de genade van Christus, waar God je geplaatst heeft! Anders gezegd: verheerlijk en dank God als God (De Grote Plaatser)!

De mens wikt, God beschikt

Jeremia 10:23 *Ik weet, o Yahweh, dat het niet aan de mens staat zijn weg te kiezen, noch aan een man om te gaan en zijn schreden te richten.*

God is de ultieme Plaatser. Bij alle voorbeelden die er te noemen zijn waarbij het lijkt alsof wij ook het één en ander aan mogelijkheden van plaatsen hebben, komt het er uiteindelijk toch telkens weer op neer dat God Zelf de grote Plaatser is. We denken groots over onze beslissingen. We geven hoog op over onze keuzes. We roemen over de stappen die we nemen. Maar uiteindelijk...

Spreuken 16:9 *Het hart van de mens overdenkt zijn weg, maar Yahweh bestuurt zijn gang*

Welke stappen we ook op uitkomen, uiteindelijk bestuurt de Heer onze weg. De mens wikt, God beschikt.

Wat doen we vaak mee hè in het veroordelen van mensen? Ook dat is een eigen beslissing. Ook daar heb je een eigen keuze. Je kan ook zeggen: daar verzet ik me tegen. Het gevolg is vaak dat je dan alleen maar een andere partij mensen veroordeelt, namelijk zij die veroordelen. Vechten tegen de zonde is als vechten tegen de kolenboer. Je wordt er pikzwart van.

Twee beslissingen. Twee verschillende manieren om tot een daad te komen. Twee kansen voor jou als plaatser: zondigen of vechten tegen de zonde. Velen kiezen het laatste. Vaak met de bede om kracht van God erbij. Dat is alleen maar de godsdienstige variant. Het resultaat van beide manieren van ons plaatsen: Zonde.

Romeinen 7:8-10 *Uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; ... toen het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, ... de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood.*

We denken min over onze beslissingen. We houden onze keuzes zo veel mogelijk geheim. We schamen ons voor onze daden. Maar uiteindelijk...

Spreuken 16:1 *De mens heeft overleggingen van het hart, maar het antwoord van de tong is van Yahweh*

Welke stappen we ook op uitkomen, uiteindelijk is het Yahweh zelf die antwoordt.

'Mensen mogen mikken, God zal schikken' - Citaat van Vondel.

In deze studie zag je hoe wij als mens soms ons best doen om te functioneren als de grote plaatser in ons leven of in het leven van een ander. In Galaten 1:6-8 zag je het voorbeeld dat we, in ons genot van Gods werkelijke plaatsing, ons door mensen kunnen laten afbrengen van die heerlijke rustplaats van genade. Die mensen plaatsen je dan buiten het genot van die plek van rust. In datzelfde gedeelte zag je dat die plek een plek verbannen van Christus is.

Menselijke beslissingen. Verschillende menselijke manieren tot handelen. Menselijke methodes om te functioneren als plaatser. Het had een zeer ellendig resultaat. In Galaten 2:21 bleek dat als je niet op genade vertrouwt, maar terugvalt op je eigen mogelijkheden als plaatser, je die genade in je praktisch functioneren ook helemaal teniet doet. Het resultaat is: Zonde. Schaamte over ons plaatsen? Eigenlijk maakt dat helemaal niks uit, want uiteindelijk...

Spreuken 19:21 *Er zijn veel overleggingen in het hart van de mens, maar de raad van Yahweh zal bestaan*

Hoe wij zelf ook denken te plaatsen, uiteindelijk is het de raad van Yahweh zelf die zal bestaan. Mensen maken de almanak, maar God maakt het weer.

In mijn studie over dit onderwerp heb ik er telkens op gewezen dat in het Grieks van het Nieuwe Testament God gelijk al als de grote Plaatsers in ons leven naar voren komt. Precies eender kom je dat ook in het Hebreeuws van het Oude Testament tegen.

Het Hebreeuwse woord EL komt 236 maal voor.

Het Hebreeuwse woord ELOHA komt 55 maal voor.

Het Hebreeuwse woord ELOHIM komt 2.241 maal voor.

In alle drie de vormen heeft deze titel de uiteindelijke betekenis van *Plaatsers*, oftewel *Onderschikker*.

EL = *Onderschikker*

ELOHA = *naartoe Onderschikker*

ELOHIM = *naartoe Onderschikkers*

We mogen heerlijk in genade onze weg gaan. God, onze Onderschikker, plaatst ons in Zijn plan. We mogen ons te goed doen aan Zijn onweerstaanbare liefde. God, onze Onderschikker, leidt ons stap voor stap.

Spreuken 20:24 *Van Yahweh zijn de schreden van een man, maar een mens, hoe zal hij zijn weg voorzien?*

Ja, we mogen rusten in hoe Hij ons leven plaatst, uiteindelijk zijn onze schreden van Yahweh zelf. De mens wikt, God beschikt.

www.pronk-stukjes.nl